

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

© Ministerstwo Spraw Zagranicznych, www.gov.pl/diplomacy

Permission to re-publish this translation has been granted by the Polish Ministry of Foreign Affairs for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC

© Ministerstwo Spraw Zagranicznych, www.gov.pl/dyplomacja

Zezwolenie na publikację tego tłumaczenia zostało udzielone przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyłącznie w celu zamieszczenia w bazie Trybunału HUDOC

EUROPEJSKI TRYBUNAŁ PRAW CZŁOWIEKA

Nota informacyjna nt. orzecznictwa Trybunału nr 225

Styczeń 2019 r.

Mifsud p. Malcie, skarga nr 62257/15

Wyrok z 29.01.2019 r. [Trzecia Sekcja]

Art. 8

Art. 8 ust. 1

Poszanowanie życia prywatnego

Nakazanie dostarczenia próbki materiału genetycznego w kontekście postępowania dotyczącego ustalenia ojcostwa: *brak naruszenia*

Fakty – Skarżący skarżył się na prawo maltańskie, które przewidywało obowiązek dostarczenia próbki materiału genetycznego w postępowaniu dotyczącym ustalenia ojcostwa, oraz na fakt, że wydano taki nakaz wobec niego wbrew jego woli.

Prawo – Art. 8 [Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności]: Badanie DNA stanowi metodę naukową dostępną w celu dokładnego określenia ojcostwa dziecka, a jego wartość dowodowa znacząco przewyższa wszelkie inne dowody przedstawiane przez strony celem udowodnienia lub zaprzeczenia ojcostwa biologicznego. To samo w sobie nie podważa praw stron postępowania. Istotne jest, by miały one możliwość osobistego uczestniczenia w postępowaniu sądowym. W obszarze prawa karnego art. 8 sam w sobie nie zakazuje stosowania wbrew woli podejrzanego lub świadka procedur medycznych w celu uzyskania dowodu. Najważniejsze znaczenie ma kwestia, czy środek jest zgodny z istotnymi wymogami Konwencji. A zatem takie metody, również w sferze prawa cywilnego, nie są same w sobie sprzeczne z zasadą praworządności i naturalnym poczuciem sprawiedliwości. Przy ocenie, czy środek jest zgodny z istotnymi wymogami Konwencji, szczególne znaczenie ma uprawniony cel [jego stosowania]. W sprawie skarżącego przedmiotowy środek miał na celu zapewnienie realizacji przez państwo obowiązku pozytywnego wynikającego z art. 8 względem domniemanej córki skarżącego.

Teoretycznie środek wydawał się obowiązkowy. Trybunał nie był jednak przekonany, że w praktyce nakaz takiego testu zostałby zarządzony bez istnienia jakichkolwiek innych przesłanek, takich jak na przykład wykazanie sprawy *prima facie*. Po wydaniu takiego nakazu zainteresowana osoba mogła również złożyć przeciwko niemu zażalenie. W sprawie skarżącego sąd cywilny powstrzymał się od nakazywania badania, gdy złożono taki wniosek. Zamiast tego zorganizował rozprawę w celu zbadania zastrzeżeń

skarżącego. Po wysłuchaniu stanowisk uznał, że obawy skarżącego nie mają charakteru błędnego ani pociągającego, i skierował podnoszone przez niego kwestie do organów zajmujących się sprawami konstytucyjnymi, które w dwóch instancjach przeprowadziły ocenę wchodzących w grę interesów. Organy te stwierdziły, że w okolicznościach tej sprawy interesy domniemanej córki skarżącego w ustaleniu, kto jest jej ojcem, przeważały nad interesami skarżącego. W decyzjach tych, które zostały podjęte w świetle orzecznictwa Trybunału, brak było arbitralności. Wykonanie badania zostało zarządzane dopiero po przeprowadzeniu na wniosek skarżącego pełnoprawnego postępowania w sprawie konstytucyjności. Była to droga sądowa dostępna dla skarżącego, z której skorzystał z pełną świadomością swych praw proceduralnych i gwarancji dostępnych na poziomie krajowym. Nie można twierdzić, że procedura ta nie służyła zbadaniu wchodzących w grę interesów i określeniu, czy nakazanie badania DNA naruszałoby prawa skarżącego na podstawie art. 8. Wynika stąd, że nakaz poddania się badaniu nie został wydany w oparciu o jego obowiązkowy charakter.

Proces decyzyjny oceniany jako całość był rzetelny i zapewnił skarżącemu niezbędną ochronę jego interesów gwarantowanych przez art. 8. Nakazując skarżącemu poddanie się badaniu DNA – po uprzednim przeprowadzeniu niezbędnego procesu wyważenia wchodzących w grę interesów – w postępowaniu sądowym, w którym skarżący uczestniczył reprezentowany przez prawnika z wyboru i w którym jego prawa do obrony były poszanowane na równi z prawami jego przeciwnika procesowego, sądy krajowe zachowały sprawiedliwą równowagę między interesami domniemanej córki skarżącego w ustaleniu ojcostwa a interesami skarżącego w niepodleganiu badaniu DNA.

Rozstrzygnięcie: brak naruszenia (jednogłośnie).

(Zobacz także *Mikulić p. Chorwacji*, nr 53176/99, 7 lutego 2002 r., [Nota informacyjna nr 39](#); oraz *Tsvetelin Petkov p. Bułgarii*, nr 2641/06, 15 lipca 2014 r., [Nota informacyjna nr 176](#))